Ч. 255. Второк 28 (15) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Конвент сеніорів. — Сесия делеґациї. — Італїяньско-турецка війна.

На послїднім засїданю буджетової комісиї пос. о. Шілїнґер (чес. кат.) полемізуючи з п. Станеком опрокидував заміти, немов би церковні маєтки були за мало оподатковані. Пос. Д'Ельверт (нім. пост.) жалїв ся на занедбане Морави та виступав против ческого домаганя, щоби намістником Морави став Чех. Посол і був. міністер Шрайнер закидував, що Трнка і Браф увійшли до кабінету тільки тому, що они Чехи. Відтак домагав ся управильненя господарки водної по всїх королївствах і коронних краях. Опісля забирали ще голос посли Малїк і Вальднер.

На пополудневім засїданю комісиї промовляв пос. Анґерман (Коло поль.), домагаючи ся розширеня телефонїчної лїнії сїти в Галичинї. Опісля обговорював справу будови водних доріг. Він з вдоволенєм зазначив те, що такий противник водних доріг як п. Шрайнер признав, що в Галичинї є дуже користний терен для будови водних доріг. Проєкт каналу Краків-шлеска границя є вже виладжений, а дальше получене до Днїстра вже приготовляє ся. Крім того треба зреґульовати ріки, які впадають до каналу. Польский речник запевнював також, що будова каналу оживить господарске житє в Галичинї та спинить еміґрацию. Вкінци домагав ся дешевих мешкань і віддовженя для урядників.

Пос. Крамарж заявив, що полїтична система через покликане двох Чехів до кабінету вправдї не змінила ся основно, але поліпшила ся, що причинює ся також до того, що управильнене ческо-нїмецкої квестиї вилучено з полїтики парляменту. Як би переговори розбили ся, то ситуация стала би ще критичнїйша і відбила би ся фатально на австрийских відносинах. Чехи мають волю заключити справедливу і слушну згоду і з тою волею приступають до переговорів. Було би дуже бажане, щоби також і друга сторона т. є. Нїмцї мали таку саму волю. В кабінетї ґр. Штірґка, котрого ситуация є хвилево користнїйша, є одна чорна точка, а то міністерства судівництва. Пос. Зайц домагав ся будови каналу Дунай-Одра. Пос. Колїшер вказував на необхідне підвисшенє квоти на будову ваґонів, льокомотив і телефонів, бодай о 20 мілїонів на зелїзницї та 10 міл. на телефон. Стан льокомотив є пожалуваня гідний, а їх поправа коштує більше нїж нова будова. Недостача ваґонів є така дїймаюча, що на російскій граници російскі ваґони стоять цїлими тижднями, поки їх не переладують. В ваґонах розвельможнив ся такий бруд, що богато подорожних з Росиї вибирає дорогу на Німеччину, щоби оминути галицкий бруд. В справі водних доріг змінили віденьскі посли свій погляд. Коло все уважало получене Відня каналом Дунай-Одра-Висла за конечне і постійно проєкт сей попирало. Полемізуючи з п. Зайцом, заявив, що коли посли з Долїшної Австриї заявили, що они волїють, аби гроші призначені на будову каналу, обернено на инші цїли, то польскі посли будуть обставати, щоби в Галичинї вибудовано так, як було в проєктї.

На тім засїдане перерзано. Слїдуюче засїдане нинї о год. 4 по пол.

У президента парляменту др. Сильвестра відбула ся конференция, в котрій взяли участь відпоручники „Нїмецко-національного союза“, польского Кола, ческого союза, „християньско-суспільного союза“, Словінцїв, Італїянцїв і нїмецких социялїстів, задля утвореня в парляментї прибічної ради або тзв. конвенту сеніорів подібного конвенту сеніорів в нїмецкім парляментї а то для удержаня сполученя між партиями і порозуміня що до проґрам працї в парляментї. Конвент сеніорів ріжнив би ся від дотеперішних конференций клюбових голов тим, що в нїм засїдати будуть тільки дефінїтивні клюбові голови, з виключенєм заступників голов, які мали право брати участь в конференциях клюбових голов, через що тїло то було незвичайно тяжке. Рішене в тій справі ще не запало.

1)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

1. Секта Сенусів і єї змаганя.

Кілько разів в північній Африцї вибухли в новійших часах якісь розрухи, якісь непокої або завелась війна з Европейцями, розходила ся чутка, що там важну ролю грали якісь Сенусі. Так діє ся від більше як пятьдесяти літ, так було, коли Франция ширила своє пановане в Альжирі і Тунісї; так було, коли Анґлія в 1894 р. до спілки з Італією старала ся загорнути вповні Єгипет і краї середної Африки; так стало ся і тепер, коли іззa Тріполіса вибухла італїяньско-турецка війна. Сенусі почали орґанїзувати сильний опір і бодай чи не лиш їх змаганям виключно має султан і єго правительство в Константинополи завдячити, що Італїянцям не удало ся й доси не то заняти весь Тріполїс і Кіренайку, але хоч би лиш трохи посунути ся поза портові міста Тріполїс і Бенґазі. Хтож тоті Сенусі і яка їх дїяльність та цїль їх роботи?

Звістний нїмецкий подорожник африканьский др. Нахтіґаль сказав був одного разу, що єсть то тайне товариство, котре ставить собі за задачу внутрішну і вовнїшну місию. Се поясненє якось дуже не ясне, хоч поправдї містить в собі суть річи. Сенусі то релїґійна секта, котра творить нїби якийсь тайний союз, а члени і приклонники єї ставлять собі за задачу надати іслямови або магометаньскій вірі таку форму, яку він мав ще за перших двох наслїдників пророка. Той так відновлений іслям хотїли би они відтак розширити по всїм сьвітї. Поган, ідолопоклонцїв, не сьміло би тодї зовсїм бути; колиб не хотїли стати магометанами, то треба їм смерть зробити. Християни і Жиди нехай би задержали свою віру, але з ними треба би доти вести війну, аж они би піддали ся музулманам і платили їм поголовний податок. Так став би ся весь сьвіт однїсенькою, великою, всеіслямскою, божою державою, на чолї котрої стояв би імам, висший магометаньский духовник і князь, в котрого руках спочивала би найвисша духовна і сьвітска власть. Розуміє ся, що на се становище був би завсїгди найвідповіднїйший лиш голова секти Сенусів. Так стали ся Сенусі фанатичною і небезпечною сектою, котра старає ся всїма силами недопустити европейского впливу до країв північної Африки і стремить поволи але певним кроком і після добре з гори уложеного пляну до того, щоби колись в сьвятій війнї вигнати Европейцїв з країв північної Африки.

Звідкиж взяли ся тоті Сенусі? Основателем їх став ся учений дервіш із західного Альжіра іменем Сіді Моґамед бен Алї ес Сенусі, котрий родив ся около 1791 р. в малім альжірскім місточку Мостаґанем трохи на схід від Орану. Внаслїдок родинних невзгодин вивандрував він із своєї вітчини до Марокка і тут пристав до старої магометаньскої секти Хадіріджe та зробив ся небавком фанатичним приклонником сеї секти. На короткий час перед тим, коли Французи завоювали Альжір (1830 р.) вернув Сіді Моґамед назад до своєї вітчини. Тут вандрував він від міста до міста, від села до села і яко законоучитель подавав людем всїлякі ради а передовсїм своїми одушевляючими проповідями заохочував до здержаливого від пристрастий житя.

В Мецці, сьвятім містї Магометан, де знаходить ся ґріб пророка Магомеда, був осїдок голови секти Хадіріджe. Кождий побожний муслїм рад би бодай раз в своїм житю бути в сїм містї; туди тягнуло й Сіді Магомеда з цїлої сили. Він вибрав ся туди в дорогу через Каіро, столицю Єгипту. В сїм містї познакомив ся він з урядовими представителями іслямскої теольоґії, котрі учили в славній з давен давна мошеї Азар. Коли же він тим урядовим ученим висказав свої власні погляди, они показали ся єму дуже противні а він, щоби не прийшло з ними до якогось спору, виніс ся чим скорше з Каіра і пустив ся в дальшу дорогу до Мекки.

Під ту пору проживав в Мецці голова секти Хадіріджі, Сіді Ахмед бен Ідріс, котрий одушевленого альжірского молодця приняв з отвертими руками і небавком з ученика став

Ґр. Штірґк, який брав участь в сій конференциї, підносив необхідність швидкого полагодженя буджетової провізориї і розпочатя першого читаня войскових предложень ще перед Різдвом. На основі переговорів, які веде ся тепер між президентом кабінету і Чехами, можна вносити, що они возьмуть ся до позитивної діяльности в парляменті і з малими виїмками будуть навіть голосувати за буджетом.

Скликане делеґаций слїдує в половині грудня. Делеґацийна сесия розпічне ся 28 грудня; перед новим роком відбудуть ся три пленарні засіданя делеґаций для порішеня буджетової провізориї. В сегорічній сесиї відпаде виголошене престольної промови і принятє в бурґу. Звичайна делеґацийна сесия відбуде ся з кінцем січня або в половині лютого 1912 і тоді буде виголошена також престольна промова.

В супереч дотеперішним донесеням ріжних часописий про намірену Італїянцями бльокаду Дарданельского проливу, доносять віденьскі часописи, що італїяньске правительство ще до сеї пори не повідомило нї одної державн про той намір і звідси здогадують ся, що до бльокади не прийде. „Wiener Allg. Ztg.“ каже, що анґлїйске правительство ще доси не одержало повідомленя про бльокаду, але при тім звертає увагу, що взагалї нема звичаю, аби з гори повідомлювати державн про намірені воєнні зарядженя.

З Петербурга доносять до Парижа, що потверджує ся вість, що росийске правительство предложило державам справу пошанованя невтральности Дарданелїв на підставі льондоньского договору з 13 марта 1871.

Впрочім на поли війни панує спокій і лише від часу до часу відбувають ся дрібні борби передних сторожий.

Новинки.

Львів, 27 падолиста 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував шефа дирекциї почт і телеґрафів у Львові зачисленого до V кл. ранґи і посїдаючого титул президента, Риш. Вопатерні'ого президентом тоїж дирекциї в IV кл. ранґи урядників державних; — приватного доцента з титулом надзвичайного професора дра Фр. Косьміньского надзвичайним професором зліжництва і ґінекольоґії на львівскім унїверситетї.

— **Дрібні вісти.** Ювилейний обхід Шашкевичівский у Винниках заповіджений на вчера неділю дня 26 с. відложено з причини непогоди. — В Садові радовецкого повіта при будові шляху зелїзничого Бродина - Селетин натрафлено на ґрунтах господаря Гриця Кирюка на жерела нафти. — Жертва львівских розбишаків, Йосиф Тот, котрого підчас нападу на ул. Ткацкій тяжко зранено, помер в шпитали. — В Станиславові арештовано в пятницю дозорця карного заведеня Черевку підозріного о то, що помагав Січиньскому втечи. Одна з віденьских ґазет розписуючись про втечу Січиньского пише, що то американьскі Українцї зложили гроші для Січиньского, щоби допомогти єму втечи. — Львівска полїция остерігає перед якимсь жидом, що продає легковірним якусь бовтанину у фляшках за „знаменитий мід“. — Якась Мария Юнґер вибрала ся з Ворохти до Америки, а щоби мала з чим заїхати, вкрала свому службодавцеви 1400 К. — Збанкротували: Спадкоємцї Якова Адама торговля шевских артикулів у Львові ул. Жовківска, Лейба Дайчер торговля шкір в Станиславові, Адольф Ґлїк купець в Кутах. — Згублено книжочку гал. каси ощадности на 280 К, виставлену на насвиско Анелї Яворжової. — Жена дра Каспарка згубила оногди золоту ланцушкову торбинку ручну вартости 800 К.

— **Маркіянові сьвята.** Заходом україньско-руских товариств відбуде ся в Станиславові ювилейний обхід столїтних роковин уродин Маркіяна Шашкевича. Обхід складати-ме ся в двох частин: Дня 4 грудня уладжує станиславівский „Боян“ ювилейний концерт з добірною програмою. Промову виголосить пос. проф. др. Ол. Колесса. В половині грудня уладить ся другий людовий концерт при участи майже самих селяньских сил, хору з Мариямполя. Вступне слово виголосить др. Юлїян Олесницкий. Оба концерти відбудуть ся в салї товариства ім. Монюшка. Подрібні проґрами оголосить ся пізнїйше.

Дня 19 падолиста відбуло ся в Снятині прилюдне Маркіянове сьвято, котре розпочало ся богослуженем в церкві. Церков наповнила ся битком вірними, так, що многі мусїли на дворі стояти. По богослуженю промовив до народа і до численно зібраної руської інтелїґенциї снятиньский декан, о. Дмитраш з Залуча. В своїй патриотичній промові розповів в приступний спосіб про житє Маркіяна, а потім про его ідеї, про его любов до руского народа, про его тверду, як Бескид віру, а вкінци вказав на ті численні народні институциї, які під впливом ідей Маркіяном голошених повстали і над моральним і культурним двигненем народа працюють.

До парастасу перед тетраподом, на якім стояло евангеліє, чаша і епітрахіль, а всьо тонуло в живих цьвітах, жертвованих снятиньскими міщанками, стануло десятьох сьвящеників, а в часї парастасу ще кількох прибуло.

По парастасї вийшов весь нарід і духовеньство на цвинтар, де відбуло ся відслонене і посьвячене пропамятної таблиці. Тут промовив коротко о. Проць і завізвав присутних, аби кілько разів будуть йти до церкви Богу молитись і поглянуть на таблицю, пригадали собі Маркіянові ідеї, его пламенну любов до народа, его живу віру в Бога, і такі ідеї самі плекали в своїх серцях; аби в своїх молитвах поминали і душу Маркіянову, аби до молитов про хлїб насущний та щоденні злидні долучували і молитву про красшу долю для руского народа.

Потім відбув ся величавий похід улицями міста до читальні. В походї взяла участь шкільна молодїж, всї рускі товариства, майже вся інтелїґенция. Разом участників торжества з самого Снятина і з околичних сіл було коло 2 тисячі.

Вечером відбув ся концерт в салї рускої читальні. По вступнім слові професора Iдулї, в якім схарактеризував ті часи, серед яких Маркіян почав працювати, наступили співи хору міщаньского, соля панни Дмитрашівної та п. Поцалуйка, фортепянове сольо п. Левицкої, скрипкове сольо п. Полїйчука та деклямациї удачно виголошені п. Сїлецкою. Найбільше сподобав ся спів молоденької ґімназиястки панни Дмитрашівної а маленька Маруся Процівна виголосила дуже гарно поезию „На могилї М. Шашкевича“. По живім образї і по відспіваню народного гимна розійшла ся публика в піднесенім настрою домів.

— **Крадежі.** До пивниці директора міского уряду будівничого п. Вінк. Горецкого вломили ся злодїї і вкрали 200 фляшок всїляких вин, вартости около 2.800 кор. — До православної церкви при ул. Францїшканьскій пробовали злодїї добути ся і вже виломили були вікно, але безнастанне гавкане пса напудило їх і они повтїкали, але по дорозї вступили на приходство і вкрали з купальні простирала, велике зеркало і щітки, все разом 50 кор. вартости. — З мешканя Михайла Зеркеса при площи Рибій ч. 1. вкрадено, по ро битю куфра, маринаркове одїнє і войсковий паспорт.

— **За вироблюванє посад.** Перед львівским карним судом відбула ся розправа против приватного учителя Антона Нановского і его спільників обжалованих о злочин обмань-

---

ся его наслїдник. Але як перед тим учені в Каірі виступили були против альжірского молодця, так тепер духовники старої віри в Мецці виступили против старого Ахмеда, котрий мусів втїкати аж до Ємена в полудневій Арабії до племени Вахгабітів, що творили також релїґійну секту подібну до марокканьскої. Та й Сіді Могамед — або, як его тепер коротко звали — Сенусі — пішов туди за своїм учителем. Коли небавком опісля, в роцї 1835, Сіді Ахмед помер на заточеню, вернув Сенусі до Мекки і оснував тут свою власну школу. Довкола него збирало ся богато молодців і слухали набожно его побожних наук; они уважали его своїм найвисшим учителем і називали себе після него приклонниками Сенусія. Так настала із секти Хадіріджє нова секта Сенусів.

З просто непонятною скоростию, яка далась би порівнати хиба з ширенем ісламу, ширила ся нова наука. Всюди в Арабії і північній Африці приступали щораз то нові члени секти. Полїтичні і духовні проводирі населеня Мекки дивили ся з глубоким гнївом на то, як вплив Сенусія ставав з кождим днем щораз більший і против розросту его могучости не могли инакше боронити ся як лиш в той спосіб, що змусили его покинути місто пророка, Мекку. Він передав тамошну школу своїм приклонникам а сам — то було в 1848 р. — пішов на захід, через Єгипет до Тріполїса. Тут він задержав ся. На вижинї Барки, недалеко міста Бенґазі, на горі Ель Акхар побудував він першу „завію“, мошею з монастирем, в котрім своїм приклонникам проповідував нову науку. Розуміє ся, що тут уважав він себе за шеріфа, значить ся за безпосередного потомка пророка.

По яких 15 чи 20 роках навкучилось єму в сїй завії, а може й не почував ся тут безбечним від Турків, против котрих остро виступав і длятого постановив перенести ся звідси в инші сторони. Він поїхав до Константинополя, представив султанови, що хотїв би довести іслам в північній Африцї до нової сили і виробив собі позволене вишукати собі в Тріполїсї кусень землї, який би єму сподобав ся і побудувати там нову завію. Він вибрав собі оазу Джерабуб, положену 37 днїв дороги від Бенґазі, в тім місци, де сходять ся дороги з Дерни, Сіва, Мекки Джальо і Мурзука, і тут побудував столицю сенусізму. Був то кусень землї обведений довкола мурами з брамами на всї чотири сторони сьвіта. Одна з тих брам була більша від прочих і сюди мали вїзджати каравани путників. На самій серединї тої оселї піднимала ся красно побудувана мошея, украшена марморовими і фаянсовими арабесками та прикрасами з ріжнобарвного скла, з дерева і зелїза. Тут, в сїй малій оазі в лїбійскій пустини помер Сенусі в 1859 р. і тут спочиває его тїло а наслїдство по нім і провід нової секти обняв его син Могамед Ель-Магді.

Сенусі старав ся від самого початку о піднесене материяльного добра членів своєї секти. Торговля мала в нїм ревного опікуна і защитника. Розповідають, що коли одного разу арабскі Бедуїни напали на західній граници Тріполїса на каравану невільників, яку вислав був султан з Вадаї в центральній Африцї через Сагару до Єгипту і обрабували еї, то Сенусі, довідавшись о тім, казав невільників зараз викупити і привести їх до своєї резиденциї в Джерабуб. Тут проповідував їм і познакомив їх з основами своєї секти а відтак вислав їх назад до Вадаї, щоби они там проповідували его науку. Від тої пори завела ся була тїсна дружба межи сектою Сенусів а мурииньским султаном, що причинило ся дуже до піднесеня торговлї межи Тріполїсом і Єгиптом а краями положеними в самій серединї Африки.

Чим більше зрастало число членів секти Сенусів, тим більші ставали й еї посїлости. Всюди, де лиш осїли були еї приклонники, будовано мошеї і монастирі а із складок всїх вірних куповано поля і огороди. Побожні фондациї обрабляли головно невільники мурини, які присилав султан з Вадаї; они то зробили неодин кусень пустинї урожайним і завдяки їх трудам неодно місце, що давнїйше покрите було жовтим піском, вкрило ся зеленими пальмовими гаями. Так то приклонники секти Сенусів сповнили неодну подібну культурну задачу як на заходї Европи в середновічних часах християньскі монастирі і братства.

(Дальше буде).

ства, котрого допускали ся в той спосіб, що за грубі гроші вирабляли посади. Жертвою обманьства впало богато легковірних, переважно убогих людий, які не могучи діждати ся посади, ані звороту заплачених гроший запізвали Нановского і его трех спільників перед суд. Розправа доказала Нановскому 19 обманьств і виманеня ріжних грошевих квот. Трибунал засудив А. Нановского на 2 і пів року тяжкої вязниці, Ст. Судольфа на 8 місяців, а Ст. Ґалеревича на 5 місяців тяжкої вязниці. Четвертого обжалованого, Яна Нановского, брата головного виновника, суд увільнив.

— **Тихий спільник.** Купець Ізаак Гіс, замешкалий при ул. Театральній ч. 7 придержав вчера свого субєкта Юлія Вальдмана в хвили, коли той з вкраденою і укритою під пальтом камизелькою виходив на обід до дому. Повідомлена о тім полиция перевела в помешканю Вальдмана ревізию і знайшла в нім цілий маґазин річий вкрадених Гіссови а крім того три вкладкові книжочки галицької Каси ощадности і два золоті дамскі годинники. Вальмана поміщено поки-що в поліцийнім арешті.

— **Чи з мести, чи внаслідок необережности.** Вчера вечером вертав до дому до Рісни польскої робітник Микола Прийма та ішов побіч шляху зелізничого. За ним трохи подальше ішло кількох людий. Нараз коли були вже за двірцем Клепарів, з поміж тих людий хтось стрілив з револьвера а куля поцілила Прийму в плечі та застрягла побіч стовпа хребтового. Прийма впав непритомний на землю а тимчасом тоті люди розбігли ся. При помочи будника зелізничого заволік ся Прийма до стациї зелізничої, звідки завізвано помочи поготівлї ратункової, котра відставила Прийму в грізнім стані до шпиталю. Що стало ся причиною сеї пригоди, чи месть, чи якась необережність, не можна знати. Сам Прийма не може дати ніяких пояснень в сій справі. Львівска полиция і жандармерия розвели слідство.

Телеґрами.

Сераево 27 падолиста. Архікн. Кароль Франц Йосиф виїхав звідси вчера по полудни через Брод.

Рим 27 падолиста. До Аґ. Стефані доносять з Тріполіса: Ґенерал Фруґоні зарядив вчера похід до фортів Мезрі і Ель Кармі. Форт Мезрі обсаджено о пів до 10 перед полуднем. Італїяньске крайне ліве крило завело борбу з турецким правильним войском.

Константинополь 27 падолиста. „Ікдам“ доносить: Анґлійский амбасадор заявив вчера міністрови справ заграничних, що блокаду Дарданелїв Італїянцями уважало би анґлійске правительство за нарушене інтересів анґлійскої торговлї і за зломане анґлійского договора з 1871 р., підписаного державами.

Токіо 27 падолиста. Згідно з ухвалами дипльоматичного тіла в Пекінї, щоби скріпити чужинецкі залоги в Пекінї заявило япаньске правительство, що готове єсть вислати в найблизших днях поміч до Пекіну. Загалом мають бути збільшені залоги в Пекінї і Тієнцинї о 1 баталїон піхоти і відділ мітралез, отже до того самого стану, який був там перед редукциєю з 1908 р.

Льондон 27 падолиста. З Нанкіну доносять, що революціоністи мали вчера бомбардувати місто з одного з фортів. Зачувати, що погибло 800 вояків цісарского войска.

Катанія 27 падолиста. В ломах каміня в Ачіріяте урвала ся земля і убила 5 робітників а 2 тяжко зранені.

Надіслане.

Оголошене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Надзвичайні загальні збори

котрі відбудуть ся дня 12 грудня 1911 о годині $2^1/_2$ по полудни.

Єслиби не зібрало ся вимагане статутом число членів, відбудуть ся без взгляду на число присутних членів слідуючі загальні збори дня 28 грудня 1911 о годині $2^1/_2$ по полудни.

Порядок дневний:

1) Зміна §§. 35, 45, 46, 59, 84 статуту.
2) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.
Снятин, дня 24 падолиста 1911.

Секретар **Й. Мушиньский.** Предсїдатель **О. Филимон Огоновский.**

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·25**
§) Від 19/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).